

כל המשפחה מחוברת סביב הדף של אבא

מסרים מהדף היומי / גליון מס' 160 / פרשת בהעלותך תשפ"ה

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

לע"נ 'אבא של הדף'
רבי יהודה מאיר שפירא
ב"ר יעקב שמשון מלובלין זי"ע
אשר נפטר ללא זש"ק

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף מב.

"אימור דאמרי רבנן דאזלינן בתר רוב דעות ה"מ לענין
אומדנא דכמה דנפישו בקיאי טפי"

השבוע בגמרא למדנו, כי יש משקל למספר האנשים המביעים
דעה. נניח שהתגלו חילוקי דעות משמעותיים על מחיר דירת
ארבעת חדרים במרכז ירושלים. הללו נוקבים במחיר כלשהו,
ולעומתם הקבוצה השנייה אומרת "אתם לא מציאותיים, המחיר
גבוה פי כמה!", הנכון הוא, להכריע לפי דעת הרוב. אם תרצו,
אולי זה הוא המקור למושג הצרכני "חכמת ההמונים"

מאות איש צעדו בליל שבת לכיוון האודיטוריום העירוני.
המשפיע המפורסם הופיע כבוד בעירנו הציבור נוהר בהמוניו
להתחמם לאורו

"פיני אתה גם הולך?" שואל יוס'ל הדעתן בטון נחרץ, "אני
אומר לך, חבל לך על הזמן, אין מה לשמוע". "ולמה כולם כן
הולכים?" תוהה פיני, "אה אומר יוס'ל, זו תנועת העדר, אחד
הולך כולם הולכים אחריו. "אתה מכיר את הפרסומת של קופת
החולים?" שואל פיני את יוס'ל, "1.6 מיליון איש לא טועים, אז
זהו כל אלו מסכיבנו גם הם לא טועים", והמשיך בהליכתו, לא
לפני שהוא סוחר עמו גם את יוס'ל אל תוך תנועת העדר

איך זה קשור אלינו?

יש ומתעורר בנו איזו חשיבה חכמולוגית, כולם עושים כך?
כולם טועים! אני מקורי. לא מקבל מוסכמות. אדוני! רד מזה,
ומהר, ההמונים לא טועים!

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף לט.

"מלמד שכל ישראל ערבים זה בזה"

השבוע בגמרא נפגשנו עם המושג המוכר "כל ישראל ערבים זה
לזה". כשם שגובים את החוב מהערב, כך נפרעים מכל יהודי על
עבירות של חברו

שמחת תורה בבריסק, שישו ושמוחו, ריקודי אש, הכל מפזזים
ומרקדים לכבודה של תורה. בלט במיוחד בער'ל הרפתן, חבוק
הוא בתורה, רוקד עד כלות הנפש. משל דבוק הוא באהבת תורה
כל ימיו והוא מושג חייו. "אתה? שמח עם התורה? יש קשר?"
שאלו הרב בהתעניינות. "אה.. זה בגלל שאני משתתף בשמחת
סיום התורה של הרב, וזה מתאים לגמרי. רק לפני כעשרה
ימים עמדתי כפוף, ולחשתי בדמעי "על חטא שחטאתי לפניך
בכפת שוחד". עכשיו, אמר לי הרב, במחילה מכבודו, "וכי אני
דיין החשוד על נטילת שוחד? אה מה מה... כמו כל יהודי אני
ערב על עבירותיו של הרב, נו וכי ערבות זו לא מאפשרת לי גם
לשמוח בשמחתו של הרב?"

איך זה קשור אלינו?

כשנראה יהודי טועה בדרכו ובהליכותיו, אנו ערבים לו. נדאג
להעמידו בקרן אורה, ולהחזירו למוטב. אך לא פחות מכך,
כשנראה יהודי יקר צועד בדרכי התורה נשמח עמו על שזכה,
אשרי חלקו.

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף לט.

"אומרים לו הוי יודע שכל העולם כולו נזדעזע בשעה
שאמר הקב"ה בסיני לא תשא את שם ה' אלוך לישוא"

למדנו השבוע בגמרא שקודם השבעת הנתבע, מאיימים עליו
בחומר שבועת שקר, דע לך! שכל העולם נזדעזע וכו', תשובה
אינה מועלת, נפרעים ממנו, ממשפחתו ומכל העולם
מה פשר כל ההקדמה הזו?

שעת נעילה, עיצומו של היום הקדוש, רחל, אשת זלמי, מציצה
בעצבנות מבעד לחריצי מחיצת העזרת נשים. את "התכשיט
הנבער שלה" היא מכירה היטב, ולכן עוקבת בדאגה שמא יפתנו
יצרו לקפוץ לטעימה קלה. חששותיה גברו כשראתה את זלמי
יוצא מביהכנ"ס

מוצאי הצום רחל גילתה, אכן חסרה מנת עוף! "אה זלמי"
הצטווה, "אתה לא מתבייש מכרת את נשמתך עבור פולקע
[שוק]"; "עלילת דם!" הכחיש זלמי, "לא אכלתי! וזאת הראיה,
הגישי לי כוס קפה, וכשאלגום ממנו יהיה לך לאות שאני לא
בשרי, אמר הנבער. ולא הבין, כי החשוד לאכול ביוהכ"פ לא
יירע משתיית חלב אחר ארוחה בשרית

הנתבע, חשוד בגניבה, לכאורה, אלמלא שהשבועה חמורה פי
כמה מעוון הגזילה אין כל הוכחה משבועתו על צדקתו. זהו
ההסבר לאיום המושג עליו קודם ההשבועה

איך זה קשור אלינו?

הלימוד על חומרת עבירה, יכולה היא למנוע מלעבור עליה, כי
גם אם הוא נכשל פה ושם בעבירה כלשהיא, וודאי ימלט נפשו
מעבירה אשר הפליגו חכמים בחומרתה.